

Trung Quốc và nghị ch lý c&a th&nh v&ng

Múa r&ng m&ng năm m&i Nhâm Thìn bên b& sông D&ng T& t&i Nam Kinh, t&nh Giang Tô ngày 19/01/2012.

REUTERS/China Daily

Theo nh&n đ&nh c&a The Economist, quá kh& đ&y máu l&a đã đ&y cho đ&ng C&ng s&n ph&i đ&t n&i s& h&i s& h&n lo&n lên trên t&t c&. Nh&ng m&t bài h&c khác c&a l&ch s& là, nh&ng ai bám víu vào quy&n hành tuy&t đ&i, s& k&t thúc b&ng hai bàn tay tr&ng.

Ngh&ch lý mà m&t s& ng&ïi trong đ&ng đã b&t đ&u nh&n ra, là đ& đ&t đ&n thành công, Trung Quốc s& ph&i chia tay v&i cái mô hình đã ph&c v& tích c&c cho qu&c gia này.

Th&i s& n&ïc Pháp là đ& tài chính c&a các tu&n báo Pháp k& này, đ&c bi&t là trong b&i c&nh cu&c ch&y đưa vào đ&n Ellysée s&p t&i.

Le Nouvel Observateur đ&a ra « K&ch b&n 100 ngày đ&u tiên n&u ông Hollande đ&ïc b&u làm

T&ng th&ng ».

L'Express đi&m qua « B&n t&ng k&t th&c s& 2007-2012» c&a đ&ng kim T&ng th&ng Nicolas Sarkozy, t&nh&ng thành công l&n, nh&ng th&t b&i n&ng n&nh&t, cho đ&n nh&ng sai l&m, và nh&ng c&i cách ít đ&c bi&t đ&n.

Tu&n báo Le Point nói v& vai trò c&a « nh&ng nh&n v&t H&i Tam Đi&m » trong đ&i s&ng chính tr& n&c Pháp.

Nhìn sang n&c M&, Le Courrier International đ&t câu h&i : « Ai có th& đánh b&i ông Obama ? ».

Trung Quốc và ngh&ch lý c&a th&nh v&ng

Đ&c bi&t, tu&n báo The Economist tu&n này chú tr&ng đ&n Trung Quốc, v&i ch& đ& « Trung Quốc và ngh&ch lý c&a th&nh v&ng ».

T& báo cho bi&t, đã t& r&t lâu m&i quay l&i dành trang b&i cho m&t qu&c gia. Đó là do Trung Quốc nay đã là m&t siêu c&ng kinh t&, và đang nhanh chóng tr& thành m&t s&c m&nh quân s& có kh& năng làm cho Hoa K& ph&i lo ng&i. Bên c&nh đó còn có m&t lý do n&a v& chính tr& : Trung Quốc đ&c đ&iu hành b&i m&t h& th&ng hoàn toàn không đ&ng b& v&i các tiêu chu&n toàn c&u.

Theo t& báo, vì v&y mà Trung Quốc s& còn mê ho&c và khu&y đ&o ph&n còn l&i c&a th& gi&i trong th&i gian dài s&p t&i.

The Economist nh&c l&i, ch& m&i 20 năm tr&c đây thôi, hãy còn r&t xa v&i đ& Trung Quốc có th& tr& thành m&t c&ng qu&c.

Sau v& th&m sát Thiên An Môn năm 1989, công cu&c c&i cách kinh t& b& phe b&o th& đ& d&a, và B&c Kinh b& cô l&p tr&c th& gi&i.

Cho đ&n năm 1992, chính sách Nam Tu&n c&a Đ&ng Ti&u Bình l&i đ&c đ&y m&nh m&t s&

thị trường có khuynh hướng đi xuống, và kinh tế bắt đầu tăng tốc.

Tuy nhiên kinh tế không ngừng tăng trưởng, nhưng phần chìm phía dưới là xã hội mất ổn định.

Vào đầu kỷ nguyên Ô Khó mà đây là một ví dụ, mà Quốc gia Đông là nơi trước đây ông Đặng Văn đã kinh lý thông qua xuyên. Rồi đến vụ xung đột giữa các khu vực Tây Bắc và Tây Xuyên từ nay, nơi lo lắng trước nguy cơ của các bộ phận... tất cả những điều này đã làm cho công việc của đảng Cộng sản Trung Quốc thêm khó khăn.

Theo báo này, Đặng đã phần nào bằng cách sử dụng chính sách. Vì vậy mà các nhà lý khai như ông Đặng Kiết đã bắt nhân viên an ninh tra tấn, quấy nhiễu, phân biệt đối xử tại Hoa Kỳ.

Cuộc cách mạng thế hệ ba tại Trung Quốc

Theo The Economist, nếu không có các cải cách kinh tế do ông Đặng Tiểu Bình khởi xướng, thì đảng Cộng sản Trung Quốc sẽ phải lùi vào quá khứ như Liên Xô và Đông Âu cũ.

Thành tựu kinh tế đã thay thế cho một ý thức hệ chính trị đã bị phá sản. Bắc Kinh không chỉ chuyển đổi các công ty quốc doanh vào khu vực tư nhân, mà còn sắp xếp để các nhà đầu tư tư nhân tài. Việc phá vỡ hệ thống kiểm soát về chính trị và cải cách về kinh tế đã mang lại những lợi ích đáng kể.

Số triệu đầu tư của Trung Quốc trong hai thập kỷ qua là vô cùng kinh tế cho các ngành công nghiệp trọng điểm. Tăng trưởng bình quân hàng năm khoảng 10%, và 440 triệu người Trung Quốc đã thoát khỏi đói nghèo, đây là cuộc xóa đói giảm nghèo lớn nhất trong lịch sử.

Tuy nhiên theo tuần báo kinh tế, thì mô hình này sẽ phải thay đổi nếu muốn tiếp tục phát triển, vì Trung Quốc và các thế giới đang đổi thay.

Trung Quốc đang chuyển đổi khá tốt từ một cuộc khủng hoảng toàn cầu, nhưng nếu muốn tiếp tục tăng trưởng cao, thì cần chuyển đổi từ một nền kinh tế chú trọng đầu tư và xuất khẩu để hướng sang tiêu thụ nội địa.

Nhiệm vụ của chính quyền sẽ tăng trưởng ngoạn mục của đất nước không đem lại bao nhiêu lợi ích cho họ. Những người lao động nhập cư bắt đầu rời bỏ công dân hàng hai, không có được các quyền lợi về y tế và giáo dục. Việc các viên chức địa phương thu tiền của dân một cách tùy

tiến là nguyên nhân chủ yếu gây phẫn nộ, công nghiệp hóa bất khả làm ô nhiễm môi trường, gây hại cho con người, nên tham nhũng khiến người dân bất bình. Và những công dân bất mãn có thể trao đổi với nhau qua internet, mặt đối mặt trực tiếp họ chia sẻ tình cảm lẫn nhau.

Các cán bộ đứng cho rằng các vấn đề này là bằng chứng cho thấy tiến độ hóa là nguy hiểm. Theo họ, những công việc giúp cho tăng trưởng kinh tế cũng là nguyên nhân gây bất ổn.

Các vấn đề phẫn kháng của công nhân làm thất bại cho sự xuất, sự khuếch đại những công dân chia sẻ tình cảm lẫn nhau.

Bộ Kinh tế bị thất vọng về các nguy cơ này, nhất là trong năm nay sẽ có một thời kỳ lãnh đạo mới lên thay chân lập cũ.

Khuynh hướng mua sắm kiểm soát này cũng dễ hiểu, và có thể lý luận rằng nên dành cho những thất bại các quy định – dù sao đi nữa, âm vang của mùa xuân ở Bắc không có một tiếng vọng nào đây.

Nhưng theo The Economist, thì tiến độ giúp cho kinh tế phát triển chứ không gây trở ngại. Họ tin tưởng của các nghiệp đoàn sẽ làm giảm bớt các vấn đề đình công phát, các nhóm đấu tranh giúp kiểm soát nên tham nhũng. Đến chùa, nhà thờ, đền thờ Hồi giáo có thể thúc đẩy những người Trung Quốc giàu có đóng góp vào công tác xã hội, các tổ chức tôn giáo và văn hóa có thể mang lại những ý nghĩa khác cho cuộc sống con người, ngoài khát vọng làm giàu.

Tờ báo kết luận, quá khứ đầy máu lửa đã dạy cho Đảng Cộng sản phải đặt nó về phía sau hơn là lên trên tất cả. Nhưng một bài học khác của lịch sử là, những ai bám víu vào quy định hành tẩu tẩu, sẽ kết thúc bằng hai bàn tay trắng.

Nghịch lý mà một số người trong đảng đã bắt đầu nhìn ra, là để đạt được thành công, Trung Quốc sẽ phải chia tay với cái mô hình đã phẫn vấp tích cực cho quốc gia này.

Cho dù Trung Quốc tiếp tục là một người không thể đoán, dăm chân tay chỉ, phân hóa, hay – như chúng ta mong muốn – trở nên tiến bộ hơn và thịnh vượng hơn, điều này không chắc chắn tiếp tục lại của Trung Quốc, mà còn như những điều kiện phân còn lại của thế giới nữa.

Cánh tay dài của đảng Cộng sản Trung Quốc

Trong một bài báo khác mang tựa đề « Đảng ở đâu? », The Economist cho biết đảng Cộng sản Trung Quốc đã cố gắng trở lại những vùng nông thôn nhân nhàn thế nào.

Bài báo của The Economist mô tả về hình ảnh, trong khi nhiều quốc gia Trung Quốc say mê quốc gia bên tiếng Hoa của các tập chí phương Tây như Cosmopolitan, Vogue...thì một tập chí rất khó khăn là Party Construction in Non-State-Owned Enterprises (Xây dựng đảng tại các xí nghiệp ngoài quốc doanh) lại được nhiều cán bộ đảng ưa chuộng.

Một nguyên lý lao động xã hội Trung Quốc hiện nay, là làm thế nào đảng có thể duy trì sự kiểm soát, trong khi với một ý thức hội thì không còn là công sự nữa ?

Theo The Economist, thì việc đóng cửa hàng loạt công ty quốc doanh trong thập niên 90 đã làm rơi rụng nhiều của sản phẩm.

Trong thập niên vừa qua, một ưu tiên của đảng Ban Chấp hành Trung ương đảng Cộng sản Trung Quốc là xây dựng các chi bộ tại các công ty tư doanh. Năm 1999, chỉ có 3% công ty tư nhân có tổ chức đảng, thì nay tỷ lệ này lên đến 13%. Không chỉ nhằm duy trì mối quan hệ đối với quốc chúng, mà việc xây dựng cơ sở đảng trong khu vực tư nhân còn giúp duy trì sự ổn định và nắm tình hình kịp thời.

Trung Quốc sẽ xây lò phản ứng nguyên tử tại Pháp ?

Một phát hiện đáng chú ý của tuần báo Le Nouvel Observateur, đó là một tài liệu mật cho biết tập đoàn điện lực Pháp EDF sẽ sàng lọc các địa điểm tại Trung Quốc vào xây dựng các lò phản ứng hạt nhân ngay trên đất Pháp. Bài viết mang tựa đề : « Liệu sẽ có tại nước Trung Quốc sẽ xâm nhập vào nền công nghiệp nguyên tử của Pháp ? »

Le Nouvel Observateur tiết lộ, khi nghiên cứu về chủ tịch tập đoàn Areva chuyên sản xuất các lò phản ứng nguyên tử tại các báo theo dõi, hai đại biểu đảng Xã hội là Bernard Cazeneuve và Jean-Marc Ayrault đã nhận được bản sao của một tài liệu mật. Đó là một hợp đồng thuê đất của Tổng giám đốc EDF ký với tập đoàn Trung Quốc CGNPC tại Bắc Kinh ngày 29/04/2010, trong đó đại diện Trung Quốc có thể tham gia xây dựng các lò phản ứng nguyên tử tại Pháp.

Quá đáng sự tiết lộ của phát hiện này, hai đại biểu trên đã gửi thư chất vấn Thượng nghị viện Pháp. Thư có nội dung viết : « Hợp đồng này gây ra các quan ngại về an ninh và tiềm năng của ngành nguyên tử Pháp...Mai đây một công ty Trung Quốc có thể xây dựng lò phản ứng hạt nhân tại Pháp, và nhà sản xuất Pháp là Areva sẽ phải chịu sự cạnh tranh của một tập đoàn quốc doanh Trung Quốc ? ».

Đã năm tuần trôi qua chưa có câu trả lời, hai đại biểu này đã đành đưa vụ việc ra trước Quốc hội.

Tên báo nhắc lại là Tổng giám đốc EDF, ông Henri Proglio của bao giờ giữ vị trí tham vọng

chính phủ cß trßng Trung Quốc, vßn dß đßnh xây dßng 200 lò phßn ßng nguyên tử trong vòng 15 năm tßi. Nhßng cho đßn nay EDF chß nói đßn vißc cùng xây dßng các lò phßn ßng có công suất tßng đßi nhß hßn các lò EPR, 1.000MW thay vì 1.600MW, phù hßp hßn vßi nhu cßu Trung Quốc. Nhßng chßa bao giß ông này tißt lß vißc đß đßi lßi, đßi tác Trung Quốc CGNPC có thể đßt chân vào thß trßng nßc Pháp.

Cß máy tranh cßa ông Obama : Quy mô hßn năm 2008

Tußn san Le Courier International chú ý đßn cußc bßu cß Tßng thßng Mß. Tß báo đßt câu hßi : « Ai sß đánh bßi đßc ông Obama ? ».

Tß báo nhßn đßnh, cách đây không lâu ngßng i ta vßn nghĩ ông Mitt Romney có nhißu hy vßng trß thành ßng cß viên cßa đßng Cộng Hòa, ngßng i duy nhßt có thể thßng đßc ông Obama trong cußc bßu cß tháng 11 tßi. Nhßng chißn thßng cßa ông Newt Gingrich mßi đây đã làm thay đßi cßc dißn, và làm hài lòng phe Dân Chủ.

Le Courier International cũng trích dßch mßt bài phóng sß cßa tß Newsweek « Du hành trong lòng cß máy chißn tranh cßa Obama », mô tß sß chußn bß công phu chißn đßch tranh cß, mà theo tß báo, còn quy mô hßn cß chißn đßch năm 2008.

Hißn nay tß lß tin nhißm cßa Tßng thßng Obama chß còn có 46%. Bên cßnh đó, tß thßi ông Franklin Roosevelt đßn nay, chßa có Tßng thßng Mß nào tái đßc cß khi tß lß thßt nghißp trên 7,3% (hißn nay là 8,6%), và tăng trßng tßng sßn phßm nßi đßa đßi 2%. Nhßng khó khăn này khißn không khí tßi Tßng hành dinh chißn đßch rßt căng thßng.

Nhßng sáng tßo cßa năm 2008, lúc iPhone chßa hißn dißn, Twitter còn phôi thai và Facebook chß bßng 1/10 hißn nay, giß đây đã trß thành « tißn sß ».

Chißn đßch tranh cß lßn này, sß đßng các phßng tißn hißn đßi, sß cá nhân hóa vißc tißp xúc vßi cß tri đß thu lßm các thông tin cßn thißt và giúp cho vißc vßn đßng hißu quß hßn. Các hoßt đßng trên mßng và tßi chß đßc đßy mßnh : nßu chißn đßch năm 2008 tßp trung cho tin nhßn SMS, thì nay trang web cßa chißn đßch đßc thißt kß sao cho tißn đßng đß truy cßp bßng máy tính, đßn thoßi hay máy tính bßng.

Ê-kíp Obama làm tßt cß đß ông không thß thßt bßi trong năm 2012 chß vì sai lßm trong cách tß chßc hoßc sß đßng không tßt các công cß kß thußt hißn đßi. Và tßt nhiên, nßu đßi thß phe Cộng Hòa không phßi là Mitt Romney.